

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΤΟΤΗΤΗΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΗΣΤΟΣ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ
ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Κ. Στέφανον Κότσιανον
Τομολική 31
Πεσσαλονίκη

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
17
ΜΑΡΤΙΟΥ 1957
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'
Αριθμός Φύλλου 199
Τιμή φύλλου δραχ. 1.-

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΟΙ ΜΗΧΑΝΟΤΡΑΤΕΣ

* Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ *

Επανερχόμεθα εις τὸ τερατώδες θέμα τῆς μηχανότρατας, ἥτις κατήντησε μάλιστα διὰ τὰ παράλια μας πολὺ χειρότερα καὶ αὐτῶν τῶν πειρατικῶν τὸ ὅποια εἰς παλαιότερας ἐποχὰς ἐλυμαίνοντο ταῦτα.

Εἰς προηγούμενα σχόλιά μας, ἐζητήσαμεν νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ ἀλιεία διὰ τῆς μηχανότρατας, ὅχι μόνον διότι διὰ τῆς συγκερωτικῆς δράσεως τῶν σατανικῶν τούτων συγκροτημάτων ἀνετράπησαν καὶ ἐξεμηνίσθησαν ὅλαι αἱ δυνατότητες διὰ τὴν ὑπαρξίν τῶν ἐντοπίων ἀλιέων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν ἄλλον λόγον, τὸν σοβαρότερον, ὅτι ἡ μηχανότρατα καταστρέφει ὀλοσχερῶς τὴν ἰχθυοπαραγωγὴν.

Δυστυχῶς ὁμως, ἡ ὀλωσδιόλου ἀνεμπόδιτος συνέχισις τῆς ἀλιείας τοῦ εἵδους αὐτοῦ, ἐπιμαρτυρεῖ ὅτι ὀρθῶς ὑποστηρίζεται παρὰ τῷ λαῷ, ὅτι οἱ μηχανότρατες εἰς τὴν χώραν μας εἶναι ὄργανα «μεγάλων συμφερόντων» καὶ ματαιοπονοῦμεν τουλάχιστον ὅσοι νομίζομεν ὅτι εἶναι δυνατόν καὶ νὰ περιορισθῶν ἀκόμη εἰς τὸ καταστροφικὸν ἔργον τῶν.

Ἡ ἔρευνα ὁμως παρ' ἐιδικῶν ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ ἀλιεία διὰ τῆς μηχανότρατας δὲν καταστρέφει τὴν ἰχθυοπαραγωγὴν μόνον εἰς τὰ παράλια, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὴν Ἰταλίαν, τὴν γενέτειραν τῆς ἀνεμότρατας, ἀπηγορεύθη ὀλοσχερῶς καθὼς καὶ εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας ἀργότερον.

Ὅπως δὲ ἀντιθέτως, εἰς τὴν πτωχὴν χώραν μας ὅπου τὰ πάντα χρῆζουσιν μιᾶς λελογισμένης οἰκονομίας καὶ οἰκοκυρωσύνης, ἡ μηχανότρατα ἐξακολουθεῖ νὰ καταστρέφῃ τὴν ἰχθυοπαραγωγὴν χωρὶς οὐδένα ἔλεγχον καὶ ἐντὸς τῶν «κλειστῶν» ἀκόμη θαλασσίων χώρων καὶ ἐντὸς τῶν μικρῶν κόλπων ὡς εἶναι διὰ τὴν περιοχὴν μας ὁ Τορωναῖος καὶ ὁ Συγκιτικός, ἀλλὰ καὶ ἐντὸς τῶν μικρῶν λιμένων, εἰς ἀποστασιν μόλις πενήκοντα μέτρων ἀπὸ τῆς ἀκτῆς.

Ὡς ἐκ τῶν λόγων τούτων ἀκριβῶς, καὶ ἐπὶ τουρκοκρατίας ἀκόμη ὅταν ἡ χρῆσις τοῦ δυναμίτου ἦτο σχεδὸν ἐλευθέρα ὅχι μόνον διὰ τοὺς ἐπαγγελματίας ἀλιεῖς ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἐρασιτέχνους, ἡ ἰχθυοπαραγωγὴ ἦτο πολλαπλασίως ἀνωτέρα τῆς σημερινῆς καὶ ἡ ἀλιεία παρεῖχεν εἰς τὸν τόπον μας ἐν πολλῇ ἀφθονίᾳ τοὺς

πλέον ἐκλεκτοὺς ἰχθεῖς τοὺς ὁποίους δὲν βλέπομεν σήμερον χάρις εἰς τὴν μηχανότραταν!

Δὲν θέλομεν πάντως νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ὅπως λέγεται ἡ ἀσυνδοσία αὐτῆς τῆς μηχανότρατας ἔχει τὴν πηγὴν τῆς τῶσον ὑψηλὰ εἰς τὴν διοίκησιν τῆς χώρας, ὥστε νὰ μὴ δυνάμεθα νὰ τὴν ἀναζητήσωμεν καὶ νὰ τὴν ἐξυγιάνωμεν. Διότι τότε ἡ σῆψις θὰ ἦτο βαρυτάτης μορφῆς καὶ ἡ θεραπεία αὐτῆς θὰ ἀπῆτει ἄλλην ὁδόν.

Ἄλλ' οὔτε καὶ θὰ ἤσυχάσωμεν ἐὰν μᾶς ὑποσχεθοῦν ἄνωθεν, ὅτι θὰ ληφθοῦν «ἐκτακτα μέτρα» διὰ νὰ περιορισθῇ τὸ κακὸν εἰς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν, διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου θὰ δημιουργηθῶν δαπάναι τεράστιαι διὰ τὸ δημόσιον, θὰ ἐξευρεθῶν ἀπὸ τοὺς δαίμονας τούτους καὶ ἄλλαι μέθοδοι διὰ νὰ συνεχίσουν τὸ ἐγκληματικὸν τῶν ἔργον.

Ἐπιμένοντες δὲ ἄλλως τε καὶ νῦν ἀπαγορευτικαὶ διαταγαὶ αὐστηρώταται καὶ ὁμως μέχρι σήμερον οὐδεὶς δύναται νὰ μᾶς παρουσιάσῃ μίαν συγκεκριμένην καταγγελίαν κατ' αὐτῶν, ἐνῶ αὐταὶ ὀφθαλμοφανῶς πορνομοῦν καὶ ἀναμφισβητήτως ἀγνοοῦν τὰς κατὰ τόπους λιμενικὰς καὶ τελωνειακὰς ὑπηρεσίας, αἵτινες δὲν δύναται ἀσφαλῶς νὰ ἀρνηθῶν τοῦτο.

Ἄλλ' ἂν δὲν θέλωμεν νὰ στρέψωμεν τὴν αἰχμὴν τῆς λαϊκῆς ἀγανακτήσεως κατὰ τῶν κατὰ τόπους λιμενικῶν καὶ τελωνειακῶν ὑπηρεσιῶν διότι πιστεύομεν ὅτι φιλοτίμως ἐκπληροῦν τὸ καθήκον τῶν, ὀφείλομεν νὰ σημειώσωμεν ὅτι αἱ ὑποψίαι μας στρέφονται πρὸς τὰς κεντρικὰς λιμενικὰς ἀρχὰς, αἱ ὁποῖαι δύναται ἀσφαλῶς καὶ ὁμως δὲν θέλουν νὰ ἐπιβάλουν τὸ Κράτος τοῦ νόμου.

Διότι ποῖος ἄλλος δέον νὰ καταστῇ ὑπεύθυνος διὰ τὴν κατάστασιν αὐτήν, ὅταν τὰ πράγματα φωνάζουν μόνον τῶν; Ἡ αἱ κατώτεροι ὑπηρεσίαι δὲν λειτουργοῦν εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν καὶ καλύπτουν τὴν ἐνοχὴν τῶν διασπασμωδικῶν προσπονητῶν κινήσεων, ἢ αἱ κεντρικαὶ λιμενικαὶ ἀρχαὶ εὐνοοῦν τὰς μηχανότρατας, παρὰ τὸ κακὸν τὸ ὁποῖον αὐταὶ προξενοῦν.

Ἐκατοντάδες ἀλιέων μας ἔχουν ἤδη σταματήσει τὸ εἰρηνικὸν τοῦτο ἐπάγγελμά τῶν καὶ αἱ οἰκογένειαι τούτων πεινοῦν, διότι ἡ θάλασσα τῆς περιοχῆς μας ἐστήρευσεν πλέον

εἰς ἰχθεῖς. Καὶ χιλιάδες οἱ κάτοικοι τοῦ Νομοῦ μας ἐστερήθησαν τῆς πολυτιμωτάτης αὐτῆς τροφῆς, διὰ νὰ ἰκανοποιηθῶν τὸ ἀνίερὸν προσωπικὸν συμφέρον μιᾶς σπείρας ξένων ὀλωσδιόλου πρὸς τὸν τόπον μας.

Ἐὰν δὲ μᾶς εἶπουν ὅτι ὑπάρχουν νόμοι προστατεύοντες τὴν ἀλιείαν τῆς μηχανότρατας, τοὺς καλοῦμεν νὰ ὀψοῦν μίαν μόνον ματιὰν εἰς τὸν χάρτην τῆς Χαλκιδικῆς καὶ θὰ πεισθοῦν ὅτι αἱ θαλάσσιαι περιοχαὶ αὐτῆς εἶναι «χωροὶ κλειστοί» καὶ ἡ ἀλιεία τοῦ εἵδους τούτου καθίσταται ἐγκληματικὴ.

Ἐπομένως τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον, ὀφείλει νὰ δώσῃ ἀπάντησιν πῶς θὰ ἑυθιμίσῃ ὀριστικῶς τὸ τόσον σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα.

ΑΙ ΑΡΧΑΙ ΑΠΑΝΤΟΥΝ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6-3-1957
ΘΕΜΑ: Περὶ κατοχυρώσεως ἔργων τῶν μεταλλείων Βάρδου

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 24-2-1957 συνιστάτε ὄπως κατὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς συμβάσεως ἀναθέσεως εἰς τὴν Αὐστριακὴν ἐταιρείαν «Ρεντιξ» τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν μεταλλείων Βάρδου ληφθῆ ὑπερμισθία τὴν καταβολὴν τῶν ἡμερησίων τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸν ὑπαλλήλου καὶ ἐργάτας ἀπὸ τὴν ἐκπτώτων ἐταιρείαν Βυρώνη.

Σὰς πληροφορῶν ὅτι ἡ σύμβασις ὑπεγράφη μετὰ τῆς Αὐστριακῆς ἐταιρείας τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ τρίτου δεκαημέρου τοῦ Φεβρουαρίου ἡ ἐξένη ἐταιρεία, κατόπιν ἐπιμόνου ἀξιώσεως τῆς Κυβερνήσεως, ἐδέχθη νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς πρὸς τοὺς ἐργάτας καὶ ὑπαλλήλους ὑποχρεώσεις τῆς ἐκπεσοῦσης ἐταιρείας καταβάλλουσα εἰς αὐτοὺς τὰς ὀφειλομένας δεδουλευμένα: ἀποδοχὰς.

Τοῦτο ὑπῆρξε μέγα κατόρθωμα διότι, ὡς ἀντιλαμβάνεσθε, δυσκόλιος μία ἐταιρεία δέχεται νὰ ἐπομισθῇ τὰς ὑποχρεώσεις μιᾶς χρεωκοπησάσης ἐταιρείας.

Σὰς πληροφορῶν τέλος ὅτι ἡ Αὐστριακὴ ἐταιρεία θὰ ἀρχίσῃ συντόμως τὰς ἐργασίας τῆς, καὶ θὰ ἀποσπολήσῃ ἀρκετοὺς ἐργάτας ἐκ τῆς περιφερείας τῶν μεταλλείων.

Ὁ Ὑπουργός: Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9-3-1957
ΘΕΜΑ: Περὶ τῆς ἐπιστροφῆς ἐπιταγῆς.

Κατόπιν δημοσιεύματός σας περὶ τῆς ἐπιστροφῆς εἰς Πολύγυρον ἐπιταγῆς μετὰ δέμηνον καθυστέρησιν, πληροφοροῦμεν ἡμᾶς ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων ἀπήρθε πρὸς τὸ κεντρικὸν ταχυδρομικὸν γραφεῖον Θεσσαλονίκης τὸ ἀκόλουθον ὑπ' ἀριθ. 15257|299|21-2-1957 ἔγγραφο:

«Παρὰ τοῦ ταχυδρομείου Πολυ

Ο ΑΝΔΡΙΑΣ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

Ὅλοι οἱ Χαλκιδικεῖς καὶ τὸ Παγγεῖον γνωρίζουν πλέον, ὅτι ὁ ἀνδρῖας τοῦ Ἀριστοτέλους εἶναι ἤδη ἔτοιμος πρὸς τοποθέτησιν. Περὶ τούτου οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφιβάλλῃ διότι ἄρθρα ἐγράφησαν, φωτογραφίαι ἐδημοσιεύθησαν καὶ λόγοι ἀκόμη πανηγυρικοὶ ἠκούσθησαν.

Ἐκ παραλλήλου καὶ ὁ χωρὸς ὅπου θὰ στηθῇ ὁ ἀνδρῖας, παρὰ τὰς παρ' ἐκάστον τῶν πολλῶν ἐνδιαφερομένων ἀλληλοσυγκρουόμενας γνώμας, εἶναι καὶ οὗτος ἤδη ἔτοιμος νὰ δεχθῇ τὸν ἀνδρῖαντα τοῦ μεγάλου σοφοῦ συμπατριώτου μας.

Λέγεται ἀκόμη μετὰ βεβαιότητος, ὅτι τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδρῖαντος θὰ γίνωνται μετὰ τοῦ Ἀυγούστου ἢ ἔ. κατὰ τὸν ὅσον πανηγυρικῶν βεβαίως ὡς ἀρμόζει, καὶ πρὸς τοῦτο φημιολογεῖται ὅτι θὰ κληθῶν καὶ ξένοι ἐξέχουσαι προσωνόητες διὰ νὰ τιμήσουν τὸ ἔπισημοτικὸν τοῦτο γεγονός.

Ἄς μᾶς ἐπιτροπῇ ὁμως νὰ εἰ-

πωμεν, ὅτι παρ' ὅλα ταῦτα οὐδέμία κίνησις παρατηρεῖται ἐμφέρους τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐξωοισιὸν τοῦ γῶρου τούτου, ὅπου καὶ πολλοὶ ἄλλοι σι βαρεῖ ἐργασίαι πρέπει νὰ γίνωνται, αἵτινες εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῶν εἰς διάστημα μικρότερον τῶν τριῶν μηνῶν.

Τὶ πρέπει ὅθεν νὰ υποθέσωμεν, ἀφοῦ καὶ τὰ χορήγια ὑπάρχουν ἀφθονοῦ μάλιστα, δι' ὅλας τὰς ἀνωτέρω ἐργασίας; Μήπως ἄραγε, χωρὶς νὰ παρεξηγηθῶμεν, ὑποτιμῶνται αἱ μεγίσταις ἐκτάσεως ἐργασίαι αἵτινες πρέπει νὰ γίνωνται καὶ ἐφειδῶμεν ἀέτοιμοι διὰ τὴν τοποθέτησιν τοῦ μνημείου ὡς ὑπολογίζομεν;

Αἱ εὐθύναι θὰ εἶναι πολὺ μεγάλα διὰ τὴν τοπικὴν ἐπιτροπὴν, ἔαν δι' αἰονόδηλον λόγον δὲν γίνῃ ἡ τοποθέτησις τοῦ Ἀνδρῖαντος ἐντὸς τοῦ προσηχῶς θέρους καὶ μετὰ ὅσην μεγαλοπρέπειαν ἀπαιτεῖ τὸ ἔργον τοῦτο.

ΕΘΝΙΚΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΝ

Εἰς ἄλλην σελίδα, δημοσιεύομεν ἐπιστολὴν διαμαρτυρίας τοῦ συμπολίτου μας κ. Τάκη Παλαμῆδη, κατὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀγγλοελληνικῆς μεταλλευτικῆς ἐταιρείας Γερακιῆς: Ἀγγλου κ. Ρότζερς, διὰ τὴν ἀνθελληνικὴν τακτικὴν ἣν οὗτος προκλητικῶτα ἀκολουθεῖ, χωρὶς νὰ ὑπολογίξῃ ὅτι τουλάχιστον εὐρίσκειται εἰς ἔδαφος ἐλληνικόν.

Καὶ ἄλλοτε μᾶς ἀπησχόλησεν αὐτὴ ἡ ἀπαράδεκτος διαγωγή τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀγγλοελληνικῆς ἐταιρείας Γερακιῆς, ὅταν οὗτος τὴν 20ην Σεπτεμβρίου 1955 εἰς τὴν δέωρον πένθημον ἐκδήλωσιν ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων διὰ τοὺς βανδαλισμοὺς τῶν Τούρκων εἰς τὴν Κων/πολιν εἰς βάρος τῶν ἐκεῖ δημοσίων μας, τὴν ὥραν ἐκείνην ἀκριβῶς καὶ ἐντὸς τοῦ Πολυγύρου, ἔθεσεν εἰς κίνησιν τὸ αὐτοκίνητόν του ἐπιδεικτικῶτα καὶ ἀνεγώρησεν διὰ Θεσ/νίκην, πρὸ τῶν δωματίων τῶν ἀστυνομικῶν μας ὄργανων δυστυχῶς.

Ἐχωμεν βεβαίως ὑπ' ὄψει μας ὅτι ὁ ἐν λόγῳ Ἀγγλος δύναται ἴσως νὰ ὑπολογίξῃ καὶ εἰς τὴν ἰσχὴν Ἑλλήνων τινῶν παραγόντων, οἵτινες συνδέονται διὰ προσωπικοῦ τῶν συμφερόντων μετὰ τὴν ἐταιρείαν αὐτήν. Ἀλλὰ καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπιτρέψωμεν εἰς τοῦτον νὰ προσβάλλῃ ὀλωσδήμω τὴν Ἐθνικὴν μᾶς ἀξιοπρέπειαν.

Ὅθεν αἱ ἀρμόδια ἀρχαὶ ἔχουν ὑποχρεώσιν νὰ λάβουν τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ματαίωσιν ὅλων τῶν ἀνθελληνικῶν τούτων τάσεων καὶ ἐκδηλώσεων τοῦ μισέλληνοσ τούτου Ἀγγλου.

ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΠΕΥΚΑ

Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐφυτεῦθησαν ἀρκετὰ πεύκα εἰς τοὺς λόφους φυλακίου Χολομώντος καὶ Παναγίας περιοχῆς Πολυγύρου.

Καὶ εἰς δασ. σημεία ἔγινεν ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ ἐδάφους ἀπὸ τοὺς θάμνους τὰ δένδρα ἀνεπτύχθησαν. Ἐκεῖ ὁμως ὅπου αὐτὴ δὲν ἐγένετο κινδυνεύουν νὰ ἐξαφανισθοῦν.

Οὐδεὶς ἄλλος βεβαίως ἀπὸ τὸν δῆμον θὰ ἐνδιαφερθῇ καὶ ἡ ἐποχὴ αὐτὴ εἶναι ἡ πλέον κατάλληλος καὶ δύναιται νὰ γίνῃ τοῦτο εὐχέρως διὰ προσωπικῆς ἐργασίας.

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Πόσο καιρό οι άνθρωποι χρησιμοποίησαν το πηρούνι.

Δέν είναι γνωστό πότε ακριβώς οι άνθρωποι άρχισαν να τρών με πηρούνι. Στη λιθική εποχή, οι άνθρωποι είχαν μαχαίρια και το πρώτο κουτάλι, πιθανώς, ήταν το κέλυφος από ένα μύδι, που το κρατούσαν με μία μικρή βέργα. Έκτος από το μαχαίρι, οι άνθρωποι Έβλ-ληνες, Ρομιοί και Αιγύπτιοι, είχαν ξύλινα, άγγυρα και μπρούτζινα κουτάλια, όχι όμως πηρούνια. Χωρίς άμφιβολία, το πρώτο πηρούνι παρουσιάστηκε από την Ιταλία (καμάκι) που χρησιμοποιούνταν για να πιάνουν ψάρια. Τα πρώτα γνωστά πηρούνια, είχαν δύο δόντια και χρησιμοποιούνταν στο μαγειρεύμα και, πιθανώς, για να κρατούν το κρέας όταν το έκοβαν. Έδω γειείς και πλούσιοι Βενετοί του 11ου αιώνα, χρησιμοποιούσαν πηρούνια για το σκοπό αυτό και ο βασιλιάς Κάρολος ο όος της Γαλλίας, είχε μερικά για τον εαυτό του, τον 14ον αιώνα. Τα πηρούνια, κατά πᾶσαν πιθανότητα, που χρησιμοποιήθηκαν, για να τρώμε, δέν ήταν γνωστά στη Μ. Βρετανία, μέχρι τον 17ον αιώνα.

Πόσες λέξεις έχει η Άγγλική γλώσσα.

Η Άγγλική γλώσσα, συνεχώς μεταβάλλεται. Λέξεις αφιερώνονται και λέξεις προστίθενται. Για τις νέες βιομηχανίες, χρειάζονται καινούργιες λέξεις. Όταν ένα καινούργιο λεξικό εκδόθηκε πριν από λίγα χρόνια, βρήκαν ότι ο αριθμός των καινούργιων λέξεων για τον ηλεκτρισμό άνέρχονταν σε 4.000. Μία παρόμοια αύξηση συμβαίνει και στις άλλες τέχνες και επιστήμες. Εάν συμπεριληφθούν όλες οι «καλές παλιές λέξεις», που σχεδόν δέν χρησιμοποιούνται σήμερα, και πολλές που επισήμως δέν έχουν είναι χιλιάδες στην γλώσσα, ο αριθμός των λέξεων της Άγγλικής γλώσσας, ανέρχεται σε 100.000. Στο σημερινό όμως γράψιμο και διάβασμα, δέν χρησιμοποιούνται ούτε το 1/10 των λέξεων που υπάρχουν στο λεξικό. Ο μέσος μορφωμένος άνθρωπος, χρησιμοποιεί 3.000 με 5.000 λέξεις. Μερικοί άνθρωποι κάνουν τη δουλειά τους και με λίγες εκατοντάδες λέξεις. Μιγάλοι συγγραφείς όπως ο Μίλιος χρησιμοποιούσαν 8.000 λέξεις, ενώ ο Σαίξπηρος 15.000.

Μπορούμε να διατηρούμε λίγα άνθη σ' ένα δωμάτιο άρρώστου.

Πολλοί άνθρωποι πιστεύουν ότι δέν πρέπει να διατηρούμε άνθη σ' ένα δωμάτιο άρρώστου, ειδικά τη νύχτα. Υπάρχει βέβαια κάποιος λόγος για τη γνώμη τους αυτή. Κατά τη διάρκεια της ημέρας τα φυτά εισπνέουν το διοξείδιο του άνθρακα, ένα άεριο που απορροφούμε από τους πνεύμονές μας. Το άποροφούν όμως μόνον με το φως του ήλιου. Τη νύχτα αναπνέουν διοξείδιο, όπως και έμεις. Το ποσόν βέβαια του διοξείδιου, που χρησιμοποιούν τα φυτά, είναι μικρό και δέν επηρεάζει τον άερα του δωματίου που αερίζεται καλά. Καλόν θα είναι να διατηρούνται λίγα άνθη μόνον, σε δωμάτια άρρώστου, διότι, σε μερικούς αίσθητους οργανισμούς, ή δυνατή μυρωδιά από μερικά άνθη, προκαλεί λίγη ενόχληση.

Ποιά είναι η θερμοκρασία του ήλιου.

Η θερμοκρασία στην επιφάνεια του ήλιου έχει υπολογισθεί ότι είναι 6.090 βαθμούς Κελσίου. (Το αΐα έχει θερμοκρασία 36,7 βαθμούς Κελσίου) Η θερμοκρασία στο έσωτετικό του, κυμαίνεται, πιθανώς, γύρω στους 22.222.200 βαθμ. Κελσίου. Αν και οι ακτίνες του ήλιου διαυχούν το διάστημα των 149.640.000 περίπου χιλιομέ-

τρων, πριν φθάσουν στη γή, σε λιγότερο από 15' της ώρας προκαλούν ήλιοκαύματα στο ανθρώπινο σώμα.

Γιατί άκούμε καλύτερα τους ήχους στο νερό.

Ο ήχος αποτελείται από κύματα που μεταδίδονται στον άερα. Τα κύματα αυτά σπάζουν και έμποδίζονται, όταν προσκρούουν σε στερεά αντικείμενα. Δέν μπορούν να διανύσουν μεγάλες αποστάσεις, διότι κτυπούν πάνω σε σπίτια, δένδρα, βουνά ή και σε άλλα αντικείμενα. Στη θάλασσα όμως, ή σε μία μεγάλη λίμνη, είναι δυνατόν να ακούσαμε πιο καλά τους ήχους, από μία μακρινή απόσταση, διότι δέν υπάρχουν έμπόδια που θα σταματούσαν τα κύματα των ήχων.

Η μυτα δέν άκούει.

Υπάρχουν λίγα έντομα που άκούουν, ενώ τα περισσότερα είναι έντελως κωφά. Τα πιο γνωστά έντομα που δέν άκούουν είναι ή μυτα ή μέλισσα, ή σφήκα και το μερμήγκι. Τα έντομα αυτά έχουν μερικές αισθήσεις περισσότερο ανεπτυγμένες και από τις αισθήσεις του ανθρώπου. X-5 Γ-5

ΕΓΩ ΤΟ ΠΙΝΩ ΚΑΙ ΤΟ ΛΕΓΩ...

Του κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΟΥΔΗ

Ο ΚΑΗΜΕΝΟΣ ο κύρ Θόδωρος, έχασε την γυναίκα του πολύ πρόωγα και έχασε το πάντα. Και τον ίδιο τον εαυτόν του! Γιατί την αγαπούσε υπερβολικά, σαν σύντροφό του και για τον πρῶο και τίμιο χαρακτήρα της.. Άλλ' επί τέλους του ήταν και άποροίτηη..

Και τότε εις στο ποιοί, -όπως κάνουν σχεδόν όλοι όσοι δέχονται τέτοια μεγάλα χτυπήματα. Στο ρακί!..

Άλλά μέρα με την ημέρα, το ρακί γινόταν ο κύρ Θόδωρος και ο κύρ Θόδωρος το ρακί! Άντι δηλαδή να κοιμωμάη ο κύρ Θόδωρος το ρακί, κυβερνούσε το ρακί τον κύρ Θόδωρο.. Όποτε ήθελε εκείνος να μη το πιη, δέν μπορούσε να το άποφύγη. Όποτε ήθελε εκείνο να βάλη τον κύρ Θόδωρο να το πιη, ήταν το εύκολότερο που μπορούσε να γίνη..

Σιγά-σιγά λοιπόν, ο κύρ Θόδωρος γινώ τον θολώο τον μυαλό του και να σβύση τον καμμό του, κατίνησε να μη μπορη πιά να πάη ούτε και στη δουλειά του καλά-καλά. Και άρχισαν και όλες οι άλλες συνέπειες: Κομάρες στα πόδια άδιαθεσίες, ζαλάδες, και όλα τα κακά συμπτώματα..

Και μία και δυό, στο γιατρό ο κύρ Θόδωρος.

—Τι έχεις κύριε..

—Αυτό κ' αυτό γιατρέ μου..

—Να κόψης το ρακί. Και πάρε αυτά τα χάπια και δώσε μου αυτά τα λεφτά!.. του έλεγε πάντα ο γιατρός.

Ναί, αλλά ο κύρ Θόδωρος, πλήρωσε το γιατρό, έπαιρνε όλα τα φάρμακα, έβλεπε και το ρακί όπως πρώτα και καλύτερα τώρα, γιατί τα φάρμακα του άνοιγαν την όρεξιν, όπως έλεγε..

Έτσι ο γιατρός γιατρός, το φάρμακα φάρμακα και οι ζαλάδες, ζαλάδες!.. Και τα κακά συμπτώματα όλο και πλήθηναν..

Άλλά το πρῶγμα πουχώρησε πολύ. Και ή υγεία του κύρ Θόδωρου άρχισε να φεύγη όλοτελα. Άλλά και το ρακί να πᾶθαι πιο καλά στο στομάχι του, βαρύνοντας συνάμα το μυαλό και τη ψυχή. Ίλιγγοι, φρεβιά, τρεμάρες και σιγά-σιγά και τρεμοίλες..

Βεε τι θα γίνη, βρε τι θα γίνη, ο κύρ Θόδωρος όλο και χειρότερα. Άλλά και το ρακί, εκτί! Άλαραίτητο.. Ώ που έφθασαν τα πράγματα στον ψυχίατρο..

ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟΝ

Έν συνεχεία τής δημοσιευθείσης εις το προηγούμενον έπιστολής του τέως βουλευτου Χαλκιδικής κ. Στεφάνου Κοτσιάνου, περί ίδρύσεως Μουσείου, δημοσιεύομεν εις άλλην στήλην και έτέραν τοιαύτην του δικηγόρου κ. Ιωάννου Γ. Δέλλιου, όποστη ριζοντος και τουτου δια άδρών έπιχειρημάτων και σοβαρών στοιχείων την ανάγκην τής ίδρύσεως του έν λόγω Μουσείου.

Φίλε κ. Διευθυντά,

Δέν γνωρίζω εάν σᾶς άπησώλη σε ποιέ το καιωτέρω σοβαρώτατον διά την Χαλκιδικήν θέμα, όπερ έν πάση περιπτώσει και τώρα έχει άπόλυτον την ανάγκην τής ευμενούς συμπαραστάσεώς σας, περί τής όποιας ήμιοι βίβαιοι.

Πρόκειται δηλαδή περί του εξής:

Προσφάτως το συνεργείον έξω τερικῶν μεταδόσων του ραδιοφωνικού σταθμού Θεσσαλονίκης συνεχίζον το γόνιμον και εξιέπανον αυτου έργον τής έρευνής τής ελληνικής έπαρχίας από άπόψεως λαογραφικού, ιστορικού και αρχαιολογικού ένδιαφέροντος, μετέβη εις τον χώρον τής Αρχαίας Ολυμθου και έπι τόπου δια τής πολυίμου συμμετοχής του αξιοίμου καθηγητου τής Αρχαιολογίας του πανεπιστημίου Θεσ/νίκης κ. Μπακαλάκη

προσέβη εις αξιόλογον και περιεκτικωτάτην-παρά το σύντομον του χρόνου-μελέτην περί τής Αρχαίας αυτης δημοκρατίας και του πολιτισμου των Ολυμθίων μεταδοθείσαν έν συνεχεία σήμερα (3-3-1957) και ώραν 1 μ.μ. υπό του σταθμου Θεσσαλονίκης.

Έπ' ευκαιρία τής έκπομπής ταύτης ο άνω διαπρεπής καθηγητής του πανεπιστημίου Θεσ/νίκης κ. Μπακαλάκης έφερον και πάλιν εις την επιφάνειαν έν άκρως ένδιαφέρον και σοβαρόν ζήτημα το όποιον πρέπει να άπασχολήση περισσότερον παντός άλλου ήμᾶς τους Χαλκιδικείς.

Έπανέλαβε δηλαδή και δια μίαν άκόμη φοράν ο κ. καθηγητής την ανάγκην τής ίδρύσεως μουσείου εις Χαλκιδικήν και δη εις Πολύγυρον, δυναμένου να περιλάβη άφ' ένός μεν άπαντα τα άπανταχού έγκατεσπαρμένα άρχαία αντικείμενα τα άνευροθέντα κατά τος άλληπαλλήλους άνασκαφάς τής Αρχαίας Ολυμθου, ως και τα περιφρημα ψηφιδωτά αυτης-μεταφερόμενα συμφώνως προς τους κανόνες και τας ύποδείξεις τής επιστήμης-τα όποια ήδη καταστρέφονται άνεπανορθώτως υπό το έδαφος και κινδυνεύουσι να έξαφανισθώσιν παντελώς εν την πάροδον του χρόνου και τας διαβρώσεις του έδάφους, άφ' έτέρου δε οιονδήποτε έξτερον αντικείμενον προερχόμενον εκ τής Χαλκιδικής γής και έχον αρχαιολογικόν ένδιαφέρον άνεξαρθήτως περιόδου.

Βεβαίως είνε περιττόν να άναφέρω και να τονίσω ένταύθα την σημασίαν τής ίδρύσεως του άνω μουσείου εις τον τόπον μας και μάλιστα υπό την έπιμελημένην και συστηματικήν διεύθυνσιν άρμοδίου έπιστήμονος (εφόρου αρχαιοτήτων) και τής δημιουργηθησομένης προς τουτο σχετικής έφορίας.

Άλλα όσον και εάν τα άνωτέρω ως άλλη ιδέα άποτελοΐσιν ευχάριστον γεγονός δι' όλους τους Χαλκιδικείς τους αγαπώντας τον τόπον των, έν τούτοις ως έργον πραγματοποιούμενον και ευδούμενον, δέν είνε ευχερές. Διότι θα χρειασθώσιν κόποι, προσπάθειαι, άπογοητεύσεις άλλα και έπιμονή μέχρις ότου άφηνισθῆ, το κρατικόν ένδιαφέρον και άλλαι ιδιωτικαι πηγαί. Έπί του παρόντος την άφεντηράν δια την πραγμάτωσιν του κολλοσιαίου άλλα και ώραιου και πολυίμου δια την Χαλκιδικήν έργου θα άποτελέση κατά την γνώμην μου ή σύστασις μᾶς ερατικής έπιτροπής, όμοίας τής του άνδριάντος του Αριστοτέλους με ερατικόν όμοως και παιεληνιον χαρακτήρα, ήτις και άνεν άνοβολής με την διακρίνουσαν ήμᾶς πρωτοβουλίαν και δραστηριότητα πρέπει να συσταθῆ και να άρχιση το έργον τής.

Πρός τον σκοπόν τουτον θέτω τας ύπηρεσίας μου εις την διάθεσιν σας.

Μεγά τιμής ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΔΕΛΛΙΟΣ Δικηγόρος

Άγρότες!

Προμηθευθείτε το δραστικόν Ζιζανιοκτόνον των Γερμανικών Εργαστοσίων τής Εταιρίας BAYER Διαρκής παρακαταθήκη εις το πραιήριον Σιγαρέττων Γεωργίου Ν. Βούλγαρη, Πολύγυρος. Τηλέφωνον 02.

ποσα πενηταράκια, ο συνοδός και ο άρρωστος ήταν περδινα! Παίρνοσαν λοιπόν κατόπιν και μία κοφουσα, από τις πιο γυιαλιστερες που ήταν έξω εκεί, και καθισμένοι μέσα και οι δυό, με όλο το ρακάι τους, άρχισαν να τραγουδοΐν: «Έγώ το πίνω και το λέγω [γίνομαι] στουπί, και δέν με μέλλει στο όρχιζο [μαι, ο όόμος τι θα πη]..»

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΠΛΑΝΗ

Μου λέν πως θάχω χάσει τά [μουσάλά μου, αν το προσμένω] αλήθεια να μέ [πάρει] και πονηρό, τον λέν, και κατερ- [γάρη] που παίζει με τον άμετρο έρω- [τά μου.

Κ' εγώ θαρρώ ζηλεύουν τη χα- [ρα μου και διαλαλώ την καθεμία του [χάρη. Μά πίσω από το τόσο σου κα- [μαρι τι φίδι που σε τρώει, πικρή καρ- [διά μου!

Έσύ και εγώ το ξέρουμε μονάχα αν είναι άγάπη αυτό που λέμε [τάχα. Μ' άχ, άδικα τα λόγια αυτά που [πᾶνει!..

Αύριο, σα ρθει, καλός κι όμορ- [φος θνάει, κ' έτσι ως θα γέρνει δίπλα μου [άπαλά έσύ θα βρεις πως μ' άγαπάει [τρελά.

ΣΟΦΙΑ ΜΑΥΡΟΕΙΔΗ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ

«ΡΑΔΑΜΑΝΘΥΣ»

Μηνιαία έπιθεώρησης Φιλοσοφίας, Κοινωνιολογίας, Ιστορίας, Λογοτεχνίας και Τέχνης.

Όσοι θέλουν να μορφωθούν γενικώτερα, όσοι δίψουν να μάθουν, όσοι θέλουν να βρουν άπάντησι στις άπορίες που τους γεννώνται στα φιλοσοφικά, κοινωνιολογικά, ιστορικά προβλήματα και θέλουν να δώσουν ίκανοποίησι στα αίτήματα του νοϋ και τής ψυχής των διαβάζουν τον «Ραδάμανθυ». Είναι το περιοδικό που έπέβληθη με την πλουσίαν και έκλεκτην ύλην του, γιατί στα 42 χρόνια του στάθηκε φωτεινός οδηγός και πηγή αληθείας σ' αυτούς που θέλουν να μορφωθούν.

Συνεργάζονται: Άκαδημαϊκοί, Καθηγηταί των Πανεπιστημίων, Φιλόλογοι, Έπιστήμονες και Λογοτέχναί. Διεύθυνσις γραφείων, όδός Σοφοκλέους 47, Άθήνας. Έτησία συνδρομή δραχ. 60.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Μειοδοτικού διαγωνισμού δι' ένσφραγίστων προσφορών δια την προμήθειαν επίπλων των κοινοτικών και άγορικών Ιατρείων Νομού Χαλκιδικής.

Το Ν.Σ.Υ.Α. Χαλκιδικής προκηρύσσει τακτικόν διαγωνισμόν δι' ένσφραγίστων προσφορών δια την προμήθειαν των κάτωθι επίπλων.

- 1) Κλινών ξεταστικών 20
2) Καθισμάτων κοινών 60
3) Τραπεζίων κοινών (γραφεία) 20
4) Έταξερών 20
5) Έρμαρίων 20
6) Νιπτήρων 20
7) Κομοδίων 20
8) Κάδων γαλβανιζέ (Κουβάδων) 20
9) Λαμπών πετρελαίου 20
10) Θερμοστρών 20

Την 30ην (τριακοστήν) του μηνός Άπριλιου ήμέραν Τρίτην και ώραν 10-12 ένώπιον τριμελούς έπιτροπής εις τα γραφεία τής Νομαρχίας Χαλκιδικής (γραφείον προϊσταμένου Υ.Δ.Α.) βάσει έγκριμμένων όρων όν οι βουλόμενοι δύνανται να λάβωσι γνώσιν άπευθυνόμενοι εις το Ύγειον. Κέντρον Χαλκιδικής Πολύγυρον, Ύγειον. Κέντρον Θεσσαλονίκης και εις το Βιοτεχνικόν Έπιμελητήριον Θεσσαλονίκης.

Έν περιπτώσει καθ' ήν δέν παρουσιασθώσι μειοδότηι ή ή άπροσφορά κριθώσιν ως μη συμφέρουσαι ο διαγωνισμός επαναλαμβάνεται μετά 15νθημέρον εις τον αυτόν τόπον ένώπιον τής αυτης έπιτροπής.

Έν Πολυγύρω τή 8-3-1957
Ό Νομάρχης ως πρόεδρος
Ν.Σ.Υ.Α. Χαλκιδικής
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΓΟΥΛΑΣ

ΑΘΑΝ. Ι. ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ-ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
ΘΗΛΕΦ. Οίκιας 72-605
Νοσοκομείου 49-87
ΕΓΝΑΤΙΑΣ 148 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΧΑΡΝΤΙΝΓΚ

Κύριε Διευθυντά,

Παρακαλώ φιλοξενήσατε εις τας στήλας τής εφημερίδας υμών...

Είς την Γερακινήν τής περιφέρειας Πολυγύρου...

Είς το έσπιατόριον τών εργατών τής εταιρείας...

Η Έλλάς Χώρα δημοκρατική παρχει το δικαίωμα...

Και έρωσιται: Επιτρέπεται εντός τής Έλληνικής...

ΤΙΤΛΟΙ ΚΥΡΙΟΤΗΤΟΣ ΑΓΡΟΤ. ΚΤΗΜΑΤΩΝ Ν. ΟΛΥΝΘΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ 14.— Υπό τής διευθύνσεως αγροτικής...

ORION το καλύτερο το φημισμένο το μοναδικότερο το ισχυρότερο Ευρωπαϊκό ραδιόφωνο

Αφρικής, τής Γουϊάνας, εικόνες τής Ελισάβετ...

Είς τας στήλας τής εφημερίδας υμών...

Είς τας στήλας τής εφημερίδας υμών...

Είς τας στήλας τής εφημερίδας υμών...

ΑΘΗΝΑΙ 14.— Υπό τής διευθύνσεως αγροτικής...

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Αγροτική οικία εις παραλιακόν...

ΠΑΛΗΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ο ΧΑΛΙΑΧΟΥΤΗΣ

Του κ. ΣΤΑΥΡ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

ΣΤΑ μεγάλα χωριά που είχαν πληρή δημοτικά σχολεία...

Ετσι είχε διορισθεί στο χωριό Χότζας ο Άλφ Έφέντης...

Ήταν όμως αγαθός και ντόμος προς, χωρίς κακία και φανατισμόν...

Μόνον κανένα μαζίσ' εις είδος και αυτό ήταν καμιά μπουκάλια...

Στό σχολείο, όταν έκανε μάθημα, ήταν απόλαυσι, γιατί δεν μπορούσε να επιβληθί...

Μιά μέρα ένας άλλος μαθητής ο Γιάννης σοφίστηκε...

Το πράγμα διορθώθηκε ύστερα από μέρες που πήρε...

Ο εισηνοδίκης, ο γραμματεύς και ο δικαστικός κλητήρας...

Μπροστά στά σπίτια, λοιπόν, άρχισε το δικαστήριο...

Χίσε το δικαστήριο. Ο Μπάς Κιατίπ έφέντης...

Εξετάσθησαν άμυτρες κι άπ' τα δυο μέρη και φαινόταν...

Εφυγαν την άλλη μέρα για τον Πολύγυρο...

Ολοι κατάλαβαν πως το πρόγνμα όφειλονταν...

Νομίζομεν ότι τολαύται καθαυτε ρήσεις...

ΔΙΑ ΤΩΝ κ. ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΣΥΚΙΑΣ

Ο κ Νικ. Δουγαράς εργατοεχνίτης...

Επομένως άπασα η έν λόγω θαλασσία περιοχή...

ΡΑΠΤΗΣ ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ Ταγάρχης Πεζικού ΠΕΤΡΟΣ Κ. ΣΑΜΑΡΑΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΚΛΙΝΙΚΗ ΠΑΝΑΓΙΑ ΧΑΛΚΕΩΝ, ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ ΓΡ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΥ ΙΑΤΡΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΡΙΒΙΖΑ ΙΑΤΡΟΥ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΟ

ΑΠΛΗΠΟΓΡΑΦΙΑ

Ελήφθησαν αι συνδρομαί των κατωθι φίλων...

- Ν. Ποτιδαίας: ο κ. Συμεών Κατσαρός. Κασάνδρας: οί κ. κ. Δημ. Γκιου ζέπας...

